

DE WERKING VAN DE GEEST OP ELKE MENS

BERICHTDIENST

11 juni 1954

Goedenavond vrienden,

Aan het begin van deze bijeenkomst zou ik allereerst u nogmaals willen wijzen op het feit dat wij niet alwetend zijn. Tot onze zeer grote spijt zijn wij nog steeds niet zover doorgedrongen in de richting van de Werkelijke Waarheid, dat we van onszelf kunnen zeggen: nu weten we het werkelijk. Dus heel veel van wat wij nu zeggen is theorie of weten, dat evenals aards-weten uiteindelijk is gebouwd op een aantal veronderstellingen, punten die we aannemen, die voor ons reëel lijken, maar waarvan we niet kunnen zeggen: dit is nu zo of dat is niet zo.

En daarom zou ik u dan willen verzoeken goed mee te denken wanneer we een bepaald probleem bespreken, want uiteindelijk zult u zich ervan bewust zijn, dat het wel zeer noodzakelijk is, dat u zelf probeert om een overtuiging te vinden, een overtuiging zoals wij er uiteindelijk eentje hebben. Die moet u weten te vinden voor uzelf, niet onze overtuiging nemen maar uw eigen. En wanneer u dat doet, dan zijn we er wel van overtuigd dat de avond voor ons allen nuttig, aangenaam en misschien zelfs heel plezierig zal zijn. Dan heb ik verder nog de volgende opmerkingen. Wij kunnen geen enkel zuiver persoonlijk probleem bespreken, dat kunnen we alleen doen in zoverre als wij aan mogen nemen dat dit inderdaad voor iedereen van belang is. In sommige gevallen zullen we dus inderdaad (u) in uw vraag tegemoet komen, maar we behouden het recht voor om zuiver persoonlijke vragen eventueel te weigeren. En dan heb ik hier nog een hele serie berichten van de "berichtendienst". Ik hoop dat ze voor u interessant zijn. Ik zal trachten om daaraan de conclusies zo dadelijk te verbinden.

Allereerst is kortgeleden de eerste proef genomen, (een) geslaagde proef in Russisch gebied met een volledige vliegende schotel. Deze vliegende schotel, gebouwd in de buurt van Minsk, heeft een snelheid in de nabijheid van het aardoppervlak van 1800 tot 2000 kilometer per uur, hij kan horizontaal en verticaal zich bewegen zonder enige belemmering. Hij neemt een aantal koppen mee op het ogenblik van vier en wordt aangedreven door een grote Jet-straalmotor, welke aandrijvingspijpen richtbaar zijn. Het is inderdaad een vliegende schotel zoals u die hier voorgeschoteld gekregen heeft. En het aardige is, dat ondertussen ook tevens in Amerika men bezig is met het bouwen en aanbouwen van verschillende soortgelijke apparaten.

Het is daarom belangrijk, deze ontwikkeling zal het waarschijnlijk mogelijk maken met zeer weinig moeite deze vliegende schotels tot ruimtevoertuigen om te bouwen, zodat daarmee het zich verwijderen van de moederplaneet van de mens ook wat dichterbij is gekomen.

Verder is dit interessant omdat het politiek en economisch een aantal resultaten heeft. Allereerst moeten we dan opmerken dat deze geslaagde proeven vanuit Rusland zullen leiden tot een koortsachtige bezigheid van bepaalde industrieën in de Westelijke machten. Dit nu is prettig, omdat hiermee een gedeelte van de dreigende crisis wordt opgevangen, althans tijdelijk geremd. Wij zijn er nog niet van overtuigd dat die crisis inderdaad helemaal uit zal blijven, het lijkt ons eerder of een vertraging is ingetreden van enkele maanden.

Ten tweede: wanneer nu eenmaal dergelijke voertuigen plus atoombommen ter beschikking staan van beide mogendheden, kunnen we niet meer aannemen dat één van beide machten het zal wagen om op enigerlei wijze een aanval op een andere staat ermee te doen. Opmerkelijk is verder een bepaalde toepassing van de atoomkracht voor vreedzame doeleinden, die op het ogenblik experimenteel ontwikkeld wordt in Argentinië. Hier gaat het om een aandrijving van een aantal turbines voor het voorlopig leveren van elektrische kracht. Het rendement is veel groter dan verwacht werd bij de proefinstallatie en men rekent erop dat deze installaties voor het gewinnen van erts van groot belang zullen zijn.

Verder heeft men het klaargespeeld om afvalproducten daarvan nuttig te maken voor het vergroten van oogstopbrengst van bepaalde gebieden. Dit is ook erg belangwekkend natuurlijk.

Dan heb ik verder nog een aardig bericht over de geschiedenis van de Mau Mau. De Mau Mau, zoals u weet, heeft zich de laatste tijd wat actiever getoond in sommige gebieden en de

uitbreiding waar wij over gesproken hebben blijkt wel een feit te zijn. Er blijken veel meer stammen dan alleen Kilikoes (Kikoejoes?) mee gemoeid te zijn. Wat echter buitengewoon interessant is, is wel dit, dat op het ogenblik een sterke stroming deze zwart-magische praktijken doorbreekt. Er zijn op het ogenblik verschillende tovenaars zelfs in liga bij elkaar getreden, die in verbond de tovenaars van de Mau Mau bestrijden. Dus dit is een strijd van medicijnman tegen medicijnman. Dit is zeer belangrijk want dit betekent dat de bevolking voor een groot gedeelte op den duur bevrijd zou kunnen worden van de terreur die op het ogenblik door de zwart-magiër wordt uitgeoefend. Wij nemen aan dat één van degenen die zich daarbij bevindt, behoort tot een groep ingewijden en wij hebben met grote verbazing a.h.w. gezien dat deze organisatie van wit-magiërs binnen enkele maanden voet heeft gekregen in het hele Afrikaanse binnenland van Victoria Meer tot de boorden van de Oceaan. Dat is zeer interessant en belangrijk.

Verder hebben wij ontdekt dat de krachten waarover wij reeds gesproken hebben, zich gunstig hebben kenbaar gemaakt o.a. in geval van tbc.-bestrijding, waar uiteindelijk nu iemand in een laboratorium - en dat schijnt te liggen in de buurt van Las Vueltas (?) - een klein laboratorium is het maar van een privékliniek. Daar schijnt men op het ogenblik vorderingen te hebben gemaakt met het ontdekken van de factor die bepaalt of een patiënt nu z.g. vliegende of gewone toring zal krijgen en dat de uiting van de tbc. bepaalde weefsels bepaalt en bestuurt. Ook erg belangrijk. Bovendien is het interessant om erbij te vermelden - ofschoon het niet hieronder behoort eigenlijk, onder deze speciale dingen - maar dat men op het ogenblik weer enkele producten heeft gevonden o.a. bacterie-cultures die buitengewoon gunstig blijken te zijn ter bestrijding van tbc. en ook enkele andere ziekten, juist wanneer zij in het beginstadium zijn. Voor een gevorderd stadium zijn deze nog niet van groot belang.

Dan heb ik verder voor u een prettige mededeling: men is op het ogenblik ook experimenteel in verschillende landen gelijktijdig, o.a. in Warschau, in Washington en ook ergens - ik weet niet precies waar - in Spanje, is men bezig met het probleem van de multiple sclerose, u weet deze langzaam invretende verlamming en men meent ook daar de veroorzaker en bestrijdingswijze benaderd te zijn. Dit zijn, althans voor de zieke wereld, zeer zeker erg prettige mededelingen. Verder is ons bekend, dat doortrekkende op het ogenblik vanuit het Oosten, een groot aantal van de, laten we zeggen ingewijden - ik gebruik de term meesters en ingewijden hier met een zeker voorbehoud - maar dan toch van diegenen die met geestelijk weten en kennen, met de macht als het ware van de geest in andere sferen, heel wat meer uit te staan hebben dan de doorsnee mens, dat deze op hun doortocht, op het ogenblik zich ophouden in verschillende delen van Oost- en West-Europa. Wat dit betreft kunnen we dus ook wel rekenen dat hier in de komende 5-6 maanden verschillende verbeteringen optreden.

Eens kijken, wat hebben we dan nog verder? O ja, ik zou het haast vergeten: een eigenaardigheid heeft zich voorgedaan bij een grote fabriek, ook al in de Verenigde Staten, waar een elektronisch brein plotseling blijf gaf van een zelfstandig denken, d.w.z. kwam tot reacties die niet van te voren waren vastgelegd in het herinneringsblok, dat zoals u weet de kern van een dergelijke elektronische machine uitmaakt. Ook dit is erg interessant, want dit is het begin van een ontwikkeling die nog niet te overzien is voor de mens, maar waarvan wij weten dat ze althans het rationele element, vooral in politiek en economie, zeer sterk in de hand zal werken. Dan verder - ik hoop dat u het me niet kwalijk neemt dat ik daar meteen een lering aan verbind - maar in de laatste tijd zijn een aantal organische veranderingen waargenomen in sommige dieren, d.w.z. de vleesmarkt en de vismarkt brengen op het ogenblik bepaalde producten mee - op het ogenblik nog niet in Nederland, maar wel in verschillende andere landen - waarin gezegd kan worden dat een omzetting die voor de mens schadelijk is, een bevordering van, laten we maar zeggen, het dierlijk peil bij de mens in zich draagt. Op grond daarvan zou ik u raden met uw vlees- en visvoeding een klein beetje voorzichtig te zijn in de toekomst. Ik wil niet zeggen dat u het moet laten, maar zorgt u vooral dat u uw maaltijden niet hoofdzakelijk uit vlees doet bestaan, dit is absoluut ernstig schadelijk op het ogenblik.

Verder hebben we nog een paar mededelingen over de zon. In de zon is een nieuwe activiteit losgebarsten die zich binnenkort ook wel op aarde merkbaar zal maken en wel speciaal in de zin van magnetische stormen. Over deze magnetische stormen behoeft men zich niet ongerust te maken, ook niet wanneer dat eens aanleiding geeft tot slechte radioverbindingen,

elektronische storingsen etc. Zo, nu heb ik eigenlijk het hoofddeel van de berichtendienst achter de rug. U begrijpt dat we hierover verder geen vragen kunnen accepteren, wanneer u dat toch wilt doen, kunt u ze proberen onder te brengen in de "vragenrubriek", als u het neutraal genoeg doet, wie weet krijgt u antwoord. Nu we dit alles dan besproken hebben blijft er maar heel weinig tijd over.

DE WERKING VAN DE GEEST OP ELKE MENS

Mag ik dan misschien een ogenblikje met u spreken over "de werking op het ogenblik van de geest speciaal op elke mens afzonderlijk". U weet natuurlijk allemaal - en dat heeft u al van meerdere kanten gehoord - dat deze wereld op het ogenblik in een krachtenveld is, dat gunstig genoemd kan worden voor geestelijke ontwikkeling, maar aan de andere kant stoffelijk een groot aantal crises tegemoet gaat. Dat is natuurlijk niet erg prettig. Als je hoort: "daar komt een crisis", dan zeg je tegen jezelf: ach, ik wilde maar dat dit mij voorbij zou gaan. En nu bestaat er de mogelijkheid dat die crisis u inderdaad voorbijgaat. Want één van de kentekenen van deze komende crises op economisch en politiek gebied is wel, dat zij voort zullen brengen een groot aantal gevallen van uitputting. Het is zeer eigenaardig, maar wij krijgen te maken met een steeds groter aantal zenuwineenstortingen, gebrek aan zenuwkracht. U bevindt zich op het ogenblik in het gunstige veld, en dat gunstige veld is in staat, mijn vrienden, om u volledig en helemaal te voorzien van alles wat u nodig heeft, maar dan ook alles, begrijpt u? Niet alleen maar van een beetje zenuwkracht. Dat gaat veel verder. Uit dit veld kan voor u komen, wanneer het volgens uw lot noodzakelijk en goed is: gezondheid, geld, bezit, vrijheid, kortom het totaal van alle menselijke begeren zit erin besloten. U moet niet denken dat dit alleen maar een praatje voor de zaak is, of dat ik u alleen maar een klein beetje optimistische verhaaltjes zit te vertellen, dat is helemaal niet waar.

Wat ik u hier zeg is feitelijk waar. Want wanneer u beschikt over een steeds groter wordende zenuwkracht, wanneer u uit dit veld tot u trekt de krachten die u nodig heeft, deze niet in uzelf gebruikt zodat zij in u sterven - dan heeft u er wel iets aan maar niet veel - maar deze krachten steeds verder geeft, dan wordt de u doorstromende kracht steeds sterker. Uit deze doorstromende kracht komt voor u weerstandsvermogen - u kunt veel meer verdragen dan voor die tijd — wilskracht, want omdat u zoveel verdragen kunt, bent u niet zo bang meer voor de dingen en u durft doorzetten. Uit deze wilskracht, plus dit doorzettingsvermogen, komt uiteindelijk een steeds dieper inzicht, ook in de aard van de dingen, u bent niet bang meer, u loopt er niet meer omheen, u zegt: "zo is het, zo zie ik dat" en u handelt daarnaar. Resultaat: u zult in uw handelen misschien minder dromerig-idealistisch maar reëel-idealistisch worden, En dit zal u in staat stellen al datgene wat voor uw ideaal op aarde noodzakelijk is, direct te verwerkelijken. Ik zeg niet dat u wonderen kunt doen, maar die tijd is niet veraf. De tijd dat er wonderen op aarde gaan gebeuren is vlakbij, begrijpt u? Ja, dat vindt u misschien eigenaardig. Als er iemand iets over op te merken heeft, dan wil ik er graag antwoord op geven, hoor.

Vraag: Bedoelt u daarmee dat iedereen wonderen kan doen?

Antwoord: Inderdaad, ieder mens kan wonderen doen, indien hij zich bewust is van de krachten die in hem leven. M.a.w., indien u het geloof slechts gegeven is, komt de rest vanzelf. En het geloof is uiteindelijk niets anders dan het vertrouwen in datgene wat op aarde niet bewijsbaar is, begrijpt u? Voldoende duidelijk?

Reactie: Dank u.

Nu zult u begrijpen dat u deze kracht niet zonder meer krijgt, men moet natuurlijk eerst proberen harmonisch te worden met deze kracht. En nu is harmonisch een heel vreemd woord dat nogal eens misbruikt wordt. Men denkt dat harmonie alleen is een samenklinken. Nee, harmonisch kan ook betekenen op een hoger of lager plan ingesteld zijn, maar in samenklank, zonder meer. Het is dus niet altijd precies hetzelfde, het kan over een heel wijde scala gaan, dat kan van het grofstoffelijke tot het hoog-esoterische, het hoog-geestelijke toegaan. In al deze gedachterichtingen, al deze fasen van bewustwording als het ware, is het mogelijk om deze krachten in te schakelen, indien men binnen zijn eigen ontwikkeling, binnen zijn eigen plan van zijn, zich realiseert: dit voor mij is mijn harmonisch vlak. U zult dus afstand moeten doen van alle zelfbeklag, dat is punt één. Erg moeilijk waarschijnlijk voor u, om nu helemaal

niet meer te zeggen, dat het u veel slechter gaat dan een ander. Maar ja goed, zoals de boeren, nietwaar, hoe harder je klaagt, hoe beter het je gaat vaak. Laat het maar eens een tijdje, heb maar geen medelijden met jezelf, begin daar eens mee. En dan natuurlijk: wat moeten we nu verder gaan doen? Ja, we moeten rustig zijn. Ach, het is bij ons al zo vaak gezegd, maar ik wil het nog graag weer eens een keer herhalen, vooral omdat er ook een vraag over kwam. We moeten wat rustig zijn. Wat rustig zijn dat betekent inderdaad vrede hebben in onszelf, We moeten heel rustig kunnen zeggen: kijk, ik heb gedaan wat ik doen kon, meer is er voor mij niet te doen, het is in orde. Wij zijn er gelukkig mee, dit leven is goed en ik durf in alle vrede, alles wat ik op het ogenblik beleefd heb, neer te leggen in de grote Eeuwigheid en te zeggen: kijk, ik weet het ook niet beter God, ik neem er afscheid van, het is van U, zorgt U er maar verder voor.

Wanneer je dat kunt, dan kun je natuurlijk ook rusten. Onthoudt u, op het ogenblik in deze toestand is veel rusten voor u niet noodzakelijk, wel echter herhaald rusten en dat rusten kan het best de vorm aannemen van een zich ontspannen en in deze ontspanning trachten om, gedachteloos zijnde, de gedachten door u heen te laten vloeien. Laat u het maar rustig door u heen spuien. Komt er iets wat u bijzonder interesseert, dan komt u eventjes uit uw ontspanning omhoog, u neemt een stukje papier en een potloodje of hoe heet zo'n ding, een ballpoint, u schrijft het even neer, niet meer over nadenken, het komt dadelijk wel verder voor beschouwing in aanmerking. Op deze wijze laat u het totaal van uw bewustzijn meewerken, u zult uiteindelijk uit het bewustzijn een aantal wijsheden puren die u helpen in harmonie te komen, daardoor wordt u meer uzelf. Het is een hele kunst om uzelf te zijn. En juist omdat u dan in staat bent uzelf te zijn, kunt u ook in vrede zijn met uzelf en kunt u uzelf en uw bewustzijn langzaam maar zeker verhogen totdat u binnen het perk van uw eigen mogelijkheden in harmonie bent met deze kracht. Is dat duidelijk genoeg en voldoende?

Reactie: Ja.

Gaan we nog even verder. Dit veld is niet alleen, daar moet u wel rekening mee houden, van zuiver geestelijke aard, maar het is op het ogenblik ook als een stoffelijke kracht werkzaam. U kunt het dus beschouwen als iets wat je met de lucht inademt.

Wanneer u hiervan gebruik wilt maken, zult u dus van een deel van deze kracht altijd gebruik kunnen maken. Dat is erg prettig. Wat die kracht zelf betreft, voor degenen die een beetje meer technisch ingesteld zijn, wil ik dit zeggen. Het is een samenspel van radioactieve emanaties plus aantrekkingskrachten, door bijzondere constellaties binnen deze zon en haar planetenstelsel optredend, waardoor op dit moment zo uiterst gunstige mogelijkheden bestaan. Deze zelfde velden echter die van buiten op deze aarde werken, dus uit de planeten in hoofdzaak, brengen met zich mee echter voortdurende spanningen. Zij zijn, zonder deze kracht die op het moment werkt, negatief. Als u deze kracht opzij gooit, dan kunt u werkelijk zeggen: "het gaat niet meer, nu kan ik het niet meer voor elkaar krijgen".

Dan wordt u langzaam maar zeker steeds meer gejaagd, u wordt zenuwachtiger en nerveuzer, u krijgt last van allerhande kleine ziektes etc. Maar met deze kracht kunt u deze spanning, die in de hele wereld, ook politiek, economisch etc. zelfs wetenschappelijk merkbaar wordt op vele gebieden, die kunt u ombuigen in het positieve. U kunt zich zo inschakelen dat deze - op zichzelf vernietigende kracht - voor u een opbouwende kracht wordt.

Wanneer u het niet gelooft wat ik hier zeg, dan kunt u eerst even de astrologische berekeningen nagaan, nietwaar, en als u dat niet wilt, dan houdt u zich bezig met de straling en dan gaat u na wat voor stralingen de aarde op het ogenblik in hoofdzaak ontvangt van de planeten en in welk samentreffen. En dan gaat u verder maar eens even na welke veranderingen in de atmosfeer en vooral in de ionosfeer zijn opgetreden in de laatste tijd. Daar zijn gegevens over bekend, dus u kunt het ook wetenschappelijk nagaan, het is inderdaad zo.

Dat daarbuiten nog geestelijke Krachten zijn, die ik u ook niet wetenschappelijk aan kan tonen, dat moet u maar van mij aannemen of het verwerpen, dat moet u zelf weten. Maar ik zeg u nogmaals: deze Krachten zijn er, deze Krachten worden gericht door wezens die zeer zeker bereid zijn, ieder die maar zo 'n klein beetje mee wil werken, te helpen. U kunt ze aan alle kanten als het ware naast u voelen als nieuwe Krachten. In onze sferen is een heel leger van bewuste geest gemobiliseerd om ook mee te werken. Ja, het gaat zelfs zover, dat wij weten dat er over een tijd, laten we zeggen van ongeveer van 7 tot 8 jaar, of ons werk niet meer noodzakelijk is, omdat de mensen het toch niet meer bevatten kunnen, ofwel ons werk niet meer noodzakelijk is, omdat men verder is. En dan zullen we heel graag met onze bescheiden groep eventueel het medium overgeven aan iemand die er wat meer aan heeft, die

er wel wat mee kan doen, of we zullen ons bescheiden terugtrekken. Maar ja, dat zit natuurlijk in de toekomst verborgen zoals het heet. Wij denken dat het tweede het geval zal zijn, maar we kunnen het natuurlijk niet zeker zeggen.

Kijk vrienden, nu heb ik u eigenlijk de hele tijd bezig gehouden juist over deze berichtendienst. Nu is er nog één aspect dat ik, voor ik deze toespraak beëindig, een ogenblik belichten wil, dat is dit. U zult zich afgevraagd hebben waarom de "Orde der Verdraagzamen" met deze berichten, die op den duur toch wel een klein beetje sensationeel zijn, komt zo nu en dan.

Wel vrienden, wanneer u het sensationele daarvan alleen ziet, heeft het voor u geen nut, kunt u er niets mee doen. Maar wanneer u begrijpt dat hier achter schuilt een voortdurend werkende, leidende, Lichtende Kracht, die iedere mens, iedere geest tracht te leiden tot een bewust en gelukkig en vredig, harmonisch bestaan, dan zult u begrepen hebben waarom de verdraagzaamheid hard nodig is.

Het is erg moeilijk, vooral wanneer u het van binnenuit zoveel beter weet, om anderen hun gang te laten gaan. Het is erg moeilijk om eventjes je mond te houden, wanneer je een ander met een argument dood zou kunnen slaan, het is erg moeilijk om te verdragen dat anderen, waarvan u weet dat ze lang zo goed niet zijn als u, dat die worden voorgetrokken door de mensen. U moet dat allemaal weten te verdragen.

En dat kunt u, wanneer u juist deze Krachtbron u realiseert en wanneer u het voelt en merkt als het ware. U zult zien, wat ik hier vertel wordt bevestigd, hoor. Misschien pas over enkele weken of maanden, maar in de wereldpers zal het bevestigd worden op den duur, uitgezonderd die zuiver geestelijke mededelingen die ik u heb gegeven. Dan zult u dus voor uzelf kunnen zeggen: "dit is waar". En daarom geven wij u dit, om u vertrouwen te geven, vertrouwen dat het u mogelijk maakt de schijnbaar moeilijke en onharmonische tijden te trotseren en daaruit te voorschijn te komen als een mens die bewust, gelukkig de weg is gegaan van naastenliefde, van christendom, niet van woorden maar van de daad.

Nu vrienden, en daar heb ik het mijne mee gezegd. Is er nog iets op te merken of te vragen? Nou, algemeen stilzwijgen. Dan, mijn vrienden, laat ik u over aan de volgende spreker, die uw eigen onderwerp voor u behandelt. Rijzen er alsnog vragen, u weet het, u kunt ze altijd nog stellen bij de "vragenbus". Goedenavond.

DANTE EN DE DIVINA COMMEDIA

Goedenavond vrienden.

Ik mag dan voor u behandelen een onderwerp naar uw eigen keuze. Welk onderwerp zal het zijn vanavond?

Reactie: Zou u willen spreken over Dante. 1e: De figuur in zijn tijd. 2e: De symboliek van zijn mythische reis door de sferen (hel, louteringsberg, paradijs)?

Spreker: O ja, daar krijgen we dus de figuur Dante. Wel, laten we eerst zeggen dat Dante Alighieri een ietwat eigenaardige figuur is. Hij is aan de ene kant dichter, ziener en tot op zekere hoogte zeer zeker ook esoterisch-ingewijde, aan de andere kant is hij een politicus en in sommige gevallen zelfs een klein beetje parasiet. Het klinkt niet erg vriendelijk misschien, maar toch, Dante in zijn tijd is een treffend beeld van wat vele kunstenaars van die dagen zijn. Hij is als mens over het algemeen een redelijk goed mens, ofschoon hij aan de andere kant (zijn) temperament uitingen verschaft die in deze dagen van heden, zeker niet meer op aarde zouden worden goedgekeurd. En deze Dante dan, zit op een gegeven moment geketend als het ware aan de inspiratie van zijn werk dat later "Divina Commedia" genoemd zal worden. Het begint al direct op een ietwat tekenende manier. Zijn gids (is) een filosoof uit de oudheid, een ingewijde uit de oudheid als het ware. En deze gids zegt hem dat hij veilig kan gaan met hem, let wel, door de sferen. Het wordt ietwat Christelijk aangevuld, zodat men toch vooral niet zou kunnen zeggen dat hij een ketter is. Uiteindelijk, in die tijd werden kettters nog rustig verbrand. Dus hij wil natuurlijk dit odium ontlopen, maar aan de andere kant voelt hij toch: ik moet op de een of andere manier duidelijk maken wat ik wil, ik moet duidelijk maken wat er in mij leeft.

En zo begint Dante dan met zijn reis, en hoe dieper hij gaat door de hel, hoe meer hij allerhande verworping tegenkomt. En nu is hij niet zo direct een prettige jongen, want hij weet hier en daar een aardige toespeling te maken op politieke tegenstanders en anderen die hem

onaangenaam zijn. Dat is als het ware zo'n klein beetje, nu ja, zijn eigen spel wat er nou bij onaangenaam zijn. Dat is als het ware klein zo'n beetje, nu ja, zijn eigen spel wat er nou bijhoort. Hij zegt zo tegen zichzelf: als ik nu toch op deze manier schrijf, dan zal ik maar meteen een voorbeeld noemen dat ze allemaal kennen. En zo wordt dan menige edelman en koopman en menige, misschien wat lichtzinnige maar schone vrouw, even getekend - het nageslacht weet dat zo goed niet meer - door de pen van deze begeesterde, deze ziende schrijver. Opvallend is dat in zijn "Hel" tot uiting komt, dat alle kwelling ontstaat uit de fout dat er niet één hel is, niet een algemene eeuwige, gelijkblijvende kwelling, maar dat er als het ware paden zijn van boete, en zelfs dan zou men nog kunnen komen, gered als het ware, op een bepaald moment in een betere wereld, in een soort voorgebergte, een voorhof van de hel, een niemandsland tussen louteringsberg en verdoeming. Maar om daarheen te gaan moet je gaan over een zeer smalle brug.

Als we die beschrijving goed nalezen dan valt het ons op dat het wel wat lijkt op de brug die naar het paradijs leidt volgens de Islamieten, want die kennen een legende waarin dat een zwaard is, over de snede waarvan de ziel moet gaan. Dan valt hij in de kloof waarover deze vreemde brug ligt, dan moet hij een lange tijd lijden. Opmerkelijk is verder dat in de beschrijving van de hel, Dante de koude en het vuur evenzeer als alle andere martelingen een plaats gunt. En hij doet dit niet in een soort geestelijk sadisme - iets wat we bij sommige predikanten wel opmerken - maar doet het in een zuiver betogende trant, dichterlijk zeer schoon, waarin hij zegt: kijk, wanneer je dit doet, dan moet je dat lijden, dat kan niet anders. Oorzaak en gevolg als het ware uitgedrukt in zijn eerste deel. Sublimierend wel in het feit dat de zwaarste zondaars verslonden worden door het dier, door de vorst van de onderwereld.

Een aanspeling overigens op Johannes, nietwaar, u weet wel de "Openbaringen": het dier met het aangezicht eens mensen. Dit is ook weer heel begrijpelijk, de ziel die zo diep daalt tot zij zichzelf niet zal erkennen, zal opgaan in het onbewust beleefde, maar toch doorleefde demonische. De voortdurende kwelling van het ego, gepaard met de daad van het satanische.

Wanneer we dit hebben gehad, dan komt men uiteindelijk uit de hel en dan komt men aan een strand. Ook hier zien wij weer iets van de klassieken, er moet een zee, een stroom worden overgestoken, dat is niet maar voor niets. Uiteindelijk, de hel met al wat erbij hoort, is een directe verbinding met de wereld, zij is niet door de Lethe (rivier in de onderwereld; Red.) gescheiden van de wereld, niet door een stroom. We zouden kunnen zeggen: door de zee van de tijd gescheiden. Zij is gekoppeld met het aardse en zij trekt de mens voortdurend terug in het aardse, zijn lijden is voortdurend aangepast aan het aardse etc. Dus het is wel zeer zuiver gezien wanneer Dante, de gids die hem geleidt en ook hemzelf doet oversteken en komen op een zandige vlakte, waaruit zich een berg tot de verste hoogte verheft.

En nu komen we een ogenblikje in de "louteringsberg" ook de magie tegen. Degenen die met de magie bekend zijn, die weten dat er wordt gesproken over de wachters van de verschillende poorten, dat zijn demonen die bepaalde elementen beheersen en zeer grote kracht hebben, dat wil zeggen in de magie. Het is opvallend dat, de louteringsberg opgaande, voor elke poort een wachtwoord nodig is. Herinnert u dat niet o.a. aan het "dodenboek" van de Egyptenaren? Er is een wachtwoord nodig en bovendien wordt men getest en gewogen. M.a.w. wanneer je ontvloten bent aan het voortdurende noodlot van stof en materie en je gaat eenmaal omhoog naar de sferen, dan moet je stuk voor stuk je eigen fouten boeten, meer nog, je moet ze vernietigen. En zo ga je dan van marteling tot marteling, beter gezegd van zelfoverwinning tot zelfoverwinning.

En hier waar de louteringsberg is, zien we dan dat Dante zich nu helemaal gaat verlustigen in het geven van levende voorbeelden. Hij haalt er zo'n klein beetje de burgerlijke stand van zijn stad erbij en bovendien nog verschillende kennissen van het hof en anderen, die hem nu niet direct bevallen hebben. Hij zet die als voorbeelden te schande langs de wand van deze rots waar ze lijden. En zelf gaat hij in schone stanzen'(gedeelten van een gedicht; Red.) het lijden beschrijvend, langzaam verder.

En elke keer wanneer hij een poort doorgaat wordt hij gereinigd door een vuur. Dat is heel eigenaardig weer, het reinigende vuur. Want wanneer wij van sfeer tot sfeer gaan, dan kennen we toch immers een soortgelijke illusie, een verblindend licht een ogenblik, totdat we eindelijk weer gevonden hebben ons werkelijk zijn te midden van deze nieuwe toestand.

Het is zo vreemd nog niet wat daar beschreven wordt. En dan gaat Dante langzaam maar zeker verder van marteling tot marteling, tot hij de top van de berg bereikt, en dan ziet hij daar iets heel eigenaardigs. Daar vlak bij de top, wanneer de poorten al voorbij zijn, daar ziet

hij mensen die zingende en met verheugde gezichten in de kwelling van het vuur heen en weer gaan, een groot vuur en de mensen lopen erin of het een korenveld is. Hij ziet dat ze pijn lijden, toch zingen ze en jubelen ze. En dat kan hij niet begrijpen. Toch is het zo begrijpelijk eigenlijk. Trouwens, zijn goede gids geeft hem ook een verklaring, al acht ik deze onder de minst goede van zijn werk, evenzeer als ik later de paradijstoestand, die hij beschrijft, niet volledig kan appreciëren. Maar dit is toch wel opvallend juist, want wanneer wij eenmaal toch weten dat wij de Hoogste Sfeer bijna bereikt hebben en wij moeten ons zelf breken en vernederen, dan zijn we net als mensen op aarde, die alleen maar het ideaal zien en verder niets meer. Dan kun je gaan lachen en juichen, terwijl je hele wezen uit elkaar gescheurd wordt door pijn en smart, want je hebt al gezien "het Beloofde Land". Dat is het geheim van deze laatste proef.

En dan komt dat deel wat foutievelijk de hemel genoemd wordt. Een weide met bloemen en Beatrice, de innig geliefde die hem tegemoet gesneld komt. Een klein staaltje van het verlangen dat in de dichter leeft en een vrouw die niet is een werkelijke geliefde, maar het symbool van het ideaal dat hij altijd zoekt. En met deze beiden gaat hij dan in paradijstuinen rond en beschrijft in wonderlijke liefdeszang de schoonheid van het zijn, symboliseert zelfs een moment in deze vrouw het altijd weer dragende, het altijd weer barende, het scheppende principe. Dante heeft daar m.i. gefaald. Want het is niet genoeg als wij spreken over de sferen en hun vrede, als we spreken over het geluk om gezamenlijk met die ons lief zijn te gaan over de bebloemde weiden en door statige wouden van een sfeer vol rust, tuinen van vrede, waarin elke lichtstraal een glimlach is, dat is niet voldoende. Wij moeten nog méér trachten te suggereren dat het hier niet afgelopen is, dat van hieruit, uit dit voorgebergte van de hemel dan als het ware schouwend tot de werkelijkheid, de zekerheid dat men hier niet verder kan gaan, zoals Dante die beschrijft, niet bestaat. Wij weten dat wij verder kunnen gaan.

Wij voelen dat er een moment komt dat wij door die lichtende poort binnen kunnen gaan in die Eeuwige Stad, en heel ons leven is, ondanks de verademende verpozing van deze luthof van de geest, slechts één trachten en streven naar de volmaakte bereiking. En dan zeggen we niet zoals Dante "we gaan terug", maar eens zullen we die poort doorgaan, dan zeggen we: "nee", want die poort heeft niets uit te staan met onze ogenblikkelijke vorm, het is een Kracht die in ons leeft. Deze poort is een contact met God, dat in ons is.

Zo zien we dat Dante in veel opzichten een magiër is, wanneer hij schrijft, de magiër die één van de schoonste Italiaanse dichtwerken heeft gecreëerd die ik mij voor kan stellen. De dichter die klein-menselijk genoeg was om zijn vrienden en zijn vijanden vooral, eventjes te kijk te zetten, die aan de andere kant kon komen tot het moment van zijn grootste ideaal, tot de vrouw die voor hem het ideaal is, het volledige, maar dan niet verder durft te gaan. Hij was niet rijp voor de werkelijk Grootste Sferen. Dante is een vreemd mens geweest, een eigenaardige speler met lusten, met natuur, met de ijdelheden van anderen. Hij was ook een groot denker en in zijn hart een groot ongelovige ten opzichte van de dogmatische eenvoudige stellingen van de toenmalige kerk. Dante is een dromer, die de waarheid ziet in een visioen, die soms in staat is in de heerlijk klinkende werkelijkheid van zijn woord, iets van die droom op te roepen voor anderen. Ik hoop dat ik op deze manier het onderwerp naar uw bevrediging heb toegelicht. Wanneer het niet het geval is, dan kunt u aanvulling vragen, kunt u zeggen waar er iets aan mankeert of waar u nog een toevoeging wilt hebben. Gaat uw gang. Nou, ze schijnen niet veel zin er meer in te hebben, of niet veel behoefte daaraan.

Vraag: Mag ik u eens vragen, Beatrice is dat het meisje dat hij ontmoet heeft toen zij zeven jaar was en die hij steeds, zijn leven lang, bemind heeft?

Antwoord: Dat is de legende, het is helaas niet de werkelijkheid. De naam is ontleend, de rest spel van verbeelding misschien. En ook een spel van de wereld die graag idealiseert, omdat ze in de groten geen fouten wil zien. Duidelijk genoeg voor u?

Reactie: Ja, dank u wel.

Spreker: Nu, wie heeft er nog meer te zeggen?

Vraag: Mag ik eens wat vragen? Dus Dante heeft zich verloren in zijn innerlijke leven en het dagbewustzijn?

Antwoord: Ja, wel aardig uitgedrukt. Hij was inderdaad verdwaald, was verdwaald in zichzelf, omdat hij aan de ene kant de wereld zo lief had en aan de andere kant zo droomde van hoge esoterische bereiking. Dan raak je al heel gauw in de war, omdat je altijd denkt dat je nog wel

even een stukje terug kunt gaan, omdat de stof toch ook belangrijk is. Trouwens, als u het gezicht ziet, dan kunt u - er zijn tekeningen die betrekkelijk natuurgetrouw zijn - dan kunt u dat ook wel zien. Bekijkt u dat gezicht maar eens onder die kap. Dat is geen mens die vrede heeft, die weet, dat is een mens waar koorts in brandt, een koortsachtig en gejaagd mens, die iets voelt wat hij niet bereiken kan en nog niet begrijpen kan. Heel aardig om dat eens te bestuderen, zelfs wanneer men later die portretten wel ietwat veredeld en vereenvoudigd heeft. Voldoende voor u?

Reactie: Ja, dank u.

Vraag: Kunnen we aannemen dat de beschrijving die Dante geeft van de hel in zijn "Divina Commedia" overeenkomt met de werkelijkheid? Zijn beschrijving van vagevuur en hemel is niet geheel juist, zoals u zo-even zelf vertelde.

Antwoord: Aangezien de werkelijkheid altijd subjectief is en dus de persoonlijkheid voor het ervaren van de werkelijkheid mede bepalend, zouden we kunnen zeggen: het zou zo kunnen zijn, dit was Dante's onderwereld en misschien zijn er anderen die ze gelijk beleven. Maar ze is geen absolute werkelijkheid, ze is slechts een omschrijving van een mogelijke werkelijkheid. Ja, dat is natuurlijk niet duidelijk genoeg voor u, hè?

Reactie: Jawel.

Spreeker: Ja, kunt u het begrijpen? Want kijk eens, wanneer wij natuurlijk dit gaan bezien als een absolute realiteit, ja, dan komen we nergens terecht, want heel veel van die dingen die hij beschrijft kan ik reëel in mijn wereld niet vinden, maar ik kan ze begrijpen als het symbool voor veel dingen, die ik althans in mijn wereld en voor mij toch wel als realiteit, ken.

En daarom zeg ik altijd maar: het kan de werkelijkheid geweest zijn, maar dan is het Dante's werkelijkheid geweest. En in ieder geval is het het symbool van bestaande toestanden.

Nu, ik hoop dat dit dan de zaak opgehelderd heeft. Nog meer vragen? Nou, klaarblijkelijk niet. Dan zullen we het hier maar mee sluiten en dan wens ik u verder een prettige pauze en geef ik het medium vrij. Goedenavond allemaal.

VRAGENRUBRIEK

Goedenavond vrienden,

"Vragenrubriek". In deze rubriek kunt u alle vragen stellen, u krijgt antwoord zover als wij dat kunnen geven, verantwoord kunnen geven dan en voor de rest, persoonlijke vragen, dat weet u, daar maken we het voorbehoud, dat we daar niet verder op ingaan dan het onszelf belangrijk lijkt. Dan hebben we natuurlijk verder een kwestie: discussie of debat. Debatteer, ach, dat doen we liever niet. Discussie over alle dingen toegestaan en alleen waar het gaat over zuiver theologische waarden, daar behoud ik me toch het recht voor om daar een eind aan te maken. Voor de rest weet u het. Gaat uw gang, vertelt u maar, wat wilt u weten?

Vraag: Leven onze overgegangene familieleden met ons mee in lief en leed?

Antwoord: Nou, dat is wel zeer eenvoudig, daar kunnen we eigenlijk volstaan met "ja" te zeggen, maar ik wil het wel even verder toelichten. Kijkt u eens, wanneer iemand overgaat, dan is één van de banden die met de aarde blijft bestaan de z.g. genegenheid d.w.z., men blijft voortdurend gebonden met diegenen die men heeft lief gehad. En ook wordt men gebonden door haat, dus is men gebonden met al diegenen tegenover wie men een zekere vijandschap heeft. Het is duidelijk dat men deze mensen dus voortdurend blijft volgen. En dit voortdurend volgen van deze mensen heeft tot resultaat dat men met ze meeleeft. Nu zijn uw dierbaren u natuurlijk goedgezind, er is een genegenheidsband, en als zodanig maken ze inderdaad lief en leed met u mee en zullen ze te allen tijde trachten om uw leed wat minder, uw vreugde wat groter te maken en daar natuurlijk ook tevens u de meest nuttige resultaten uit te doen trekken voor een voortbestaan, dat voor u misschien nog een vraag is, maar voor hen al reeds een weet. Ik geloof dat het antwoord zo wel uitvoerig genoeg is, of heeft er iemand nog wat over te zeggen?

Vraag: U zegt dat ze ook blijven haten degenen die ze gehaat hebben, maar weten ze dan aan gene zijde niet dat haten zinloos is?

Antwoord: Ja, als je dat eenmaal weet dan haat je niet meer, maar het eigenaardigste is, dat degenen die het sterkst haten over het algemeen het moeilijkst van de zinloosheid van de haat overtuigd worden, en dus vaak een heel lange tijd nog doorbrengen met haten. Dat is toch wel duidelijk zou ik zeggen, hè?

Vraag: Kunt u ons wat vertellen over de achtergrond, de esoterische achtergrond van de Griekse cultuur.

Antwoord: Nu, daar komt men mij eigenlijk met een onderwerp aan boord, als ik het zo mag uitdrukken. Kijkt u eens, de ondergrond van de Griekse cultuur, als ik dat heel kort moet zeggen, is uiteindelijk Atlantische cultuur die via de Syrisch-Kretenzische beschaving, verder gemengd met zekere Egyptische invloeden, uiteindelijk een zekere eerste cultuur en beschavingsvorm deed ontstaan. Uit de bijgelovigheden plus de esoterische wetenschap van deze eerste beschaafde Grieken, waarbij er vele zijn van Keltische oorsprong, de tijd dat de Kelten rondtrokken, kunnen wij wel zeggen, is uiteindelijk het geheel van de beschaving ontstaan. De achtergrond is, die van het bewustwordingsmysterie, en wij treffen hier dezelfde elementen in aan als wij treffen o.a. bij de Perzen, de vuuraanbidders dus. Wij treffen verder ook nog aan invloeden zoals wij die vinden bij de vroeg-Boeddhisten, dus d.w.z. die Boeddhisten die bestonden vóór Gautama Boeddha, als nieuwe Boeddha herboren, de huidige vorm, het huidige Evangelie van het Boeddhisme bracht. Die mysteriën zijn daar tevens in bevat. Ik ben mij ervan bewust dat dit een zeer onvolledige uitlegging is, maar ik zou u willen zeggen: wanneer ik tijd over heb, wil ik er graag verder op ingaan. Voor het moment lijkt het mij beter om eerst de vragen verder af te handelen. Kunt u het daarmee eens zijn?

Vraag: U spreekt over een grote geestelijke vooruitgang binnen circa 8 jaar. Houdt dit verband met de wederkomst van Christus?

Antwoord: Nee, daar houdt het geen verband mee. En wanneer wij spreken over een grote geestelijke bewustwording, dan is dit op deze basis: Wij geloven dat de mens zal blijven voortbestaan. Wil de mens echter blijven voortbestaan, dan zal hij van het materialisme over moeten gaan tot een meer begeesterde levenshouding. De huidige materialistische vormen leiden uiteindelijk tot de vernietiging van de mens. Dat is duidelijk, nietwaar? Wij rekenen erop dat in het jaar 1960 ongeveer '62 uiteindelijk de beslissing gevallen moet zijn. Daar wij met alle middelen werken aan het behoud van de mensheid en ervan overtuigd zijn dat dit werk niet tevergeefs zal worden verricht, nemen wij dus aan dat de geestelijke bewustwording die noodzakelijk is voor het voortbestaan van het menselijk ras, binnen deze tijd bereikt zal worden, ofwel - en dat werd er dan ook bij gezegd - de geestelijke bewustwording in zoverre geremd wordt, dat althans voorlopig ons werk ook stil zal moeten liggen, zeker in deze vorm. Ik hoop dat deze verduidelijking voldoende is.

Vraag: Wat is uw mening over de conferentie van Genève? Zal zij enige tastbare resultaten boeken?

Antwoord: Heeft u ooit meegemaakt dat een dergelijke conferentie tastbare resultaten afwerpt? Ik geloof dat ik in deze veilig mag zeggen dat de resultaten dezelfde zullen zijn van voorgaande conferenties, d.w.z. enkele politieke- en prestigewinstjes voor sommige persoonlijkheden, maar zeer zeker geen winst, geen tastbare winst voor de wereld. Ik hoop dat dit voor u voldoende is.

Vraag: Is het waar dat òn het dier òn moeder-natuur door de mens de menselijke gestalte krijgt of zal krijgen?

Antwoord: Wat betreft de gestalte van moeder-natuur, zijn we het nog steeds niet eens, maar ik denk niet dat een menselijke gestalte de gestalte van moeder-natuur zal worden. Uiteindelijk is moeder-natuur een verzamelbegrip voor het totaal van de bewuste en onbewuste vormen die tezamen de verschijningswereld uitmaken, waarbij men het denken van moeder-natuur dan moet beschouwen als de wetten van de natuur eigenlijk die men kent, dus de wetmatigheid. Wat betreft het dier, ach, ik geloof niet dat het dier een menselijke vorm zal krijgen, maar ik geloof wel dat de dierenziel zover zal kunnen evolueren door de omstandigheden die de mens voor het dier heeft geschapen, dat het dier tot een mens kan worden, dus het kernpunt van het dier, de ziel, tot ego wordend in een menselijk lichaam, een volgende trap van de bewustwording door zal maken. Ik hoop dat dit ook voldoende is. Heeft u nog meer er over te vragen, dan zegt u het maar.

Vraag: Maakt, naar uw mening, de rechtspraak in Nederland wel een redelijke indruk, vergeleken bij die in andere landen? Wat is volgens u, het percentage van de veroordelingen bij onschuld in Nederland? En wat het percentage van de vrijspraken bij schuld?

Antwoord: Ja, de indruk die het Nederlandse recht op ons maakt, is over het algemeen in verband met andere landen, betrekkelijk gunstig en wel om de doodeenvoudige reden dat politieke belangen - uitgezonderd de bepaalde periode - bij de Nederlandse rechtspraak over het algemeen niet zoveel kracht hebben en zo'n sterke invloed hebben op de beslissingen als in vele andere staten het geval is. U zult dus begrijpen dat ik hier spreek, niet over de redelijkheid van de wetgeving als zodanig, daar is uiteindelijk geen vergelijking met andere landen mogelijk, zonder dat we eerst de verschillende constitutionele punten van de verschillende staten belichten, maar qua eerlijkheid. De Nederlandse rechtspleging is over het algemeen zeer eerlijk. U bent het misschien niet allemaal met mij eens. Ik kan slechts een uitzondering maken voor die gevallen waar men eigenlijk meer zou moeten spreken van bijzondere rechtspleging en haar gevolgen. In deze gevallen worden de normale rechtsnormen uitgeschakeld en treedt daarvoor in de plaats de wil van het volk, die door sentimenten geregeerd wordt. Sentimenten zijn meestal onzuiver. Dus in zoverre het eerste punt.

Dan punt 2: Qua percentage onschuldig veroordeeld in Nederland op het totaal aantal, genomen over tien jaar, ongeveer 2%, bij deze 2% mee inbegrepen een groot aantal kleinere zaken en een aantal strafrechtelijke vervolgingen aan de hand van bv. weg- en verkeersreglementen e.d., dus waar de schuld kwestie uiteindelijk vaak alleen belicht wordt door getuigen en deze getuigen zeer vaak zichzelf willen redden. Iets wat voor sommige leden van de justitionele instellingen helaas soms ook geldt, dat zij, om hun eigen prestige te redden weleens, laten we zeggen een voorstelling geven die niet volkomen juist is, waardoor inderdaad dan misvattingen bij rechterlijke beslissingen optreden. Opgemerkt zij echter, dat dit, zover mij bekend, alleen is voorgekomen bij kleinere gevallen, die over het algemeen kunnen worden afgedaan met een boete of hechtenis van drie tot zeven dagen.

Het aantal "vrijspraak bij schuld" acht ik in Nederland iets hoger, vooral wanneer we ook de commerciële rechtbanken en instellingen erbij betrekken. En dan komen we op een percentage van 5 tot 7%. Betrekkelijk hoog. In dit geval is op te merken dat men in veel gevallen liever niet veroordeelt dan een onrechtvaardigheid begaat. In dit geval is dus de Nederlandse rechtspraak inderdaad wel zeer gunstig. Wij maken, zover bekend in Nederland, praktisch geen enkele zaak mee waar de veroordeling van tevoren als politieke noodzakelijkheid werd vastgesteld. Alweer met de bewuste uitzondering. Deze afwezigheid van politiek belang bij veroordelingen en aanklachten, heeft geleid tot een rechtsbestel waarop u, mijn vrienden, misschien niet trots bent, maar waar u toch zeer zeker mee dient tevreden te zijn. Ik hoop dat ik de vraag naar genoeg heb beantwoord.

Vraag: Wat betekent de fonkelende sterren, die ik steeds zag na een sterfgeval? Ik mocht ze zien.

Antwoord: Ik zou hier eigenlijk moeten zeggen: dit is met geen zekerheid vaststelbaar, het kan een uitdrukking zijn - ik ken n.l. de persoonlijkheden van de sterfgevallen niet - van hun eigen toestand. In een dergelijk geval is een fonkelende ster het symbool van de bevrijde geest. Denkt u aan de sprookjes waar de fee als een ster verschijnt etc. Dat is dus een vrije en goede geest, die in een andere wereld verder bestaat. Het is mogelijk dat deze betekenis inderdaad aan deze waarneming te hechten valt. Aan de andere kant mogen wij ook niet uitsluiten de kwestie van suggestie, de kwestie van een wens-ervaren dus: "ik hoop dat deze gelukkig zijn", gevolgd door de gedachte "dan zijn ze gelukkig", daardoor gevolgd door het stersymbool. Ik meen echter dat de laatste verklaring alleen kan gelden wanneer dit met zeer grote regelmaat voorkomt, niet wanneer het in enkele gevallen voorkomt. In een dergelijk geval meen ik de eerste verklaring als de juiste aan te mogen nemen. Is dat voldoende, of moet daar nog een toelichting op gegeven worden? Nou, schijnbaar niet, volgende vraag alstublieft.

Vraag: In de "berichtendienst" werd zo-even gezegd dat op het ogenblik ingewijden op verschillende plaatsen in West Europa optreden. Nu las ik van een bijeenkomst over godsdienstige onderwerpen, die vorige week op een landgoed in het Oosten van ons land is gehouden, waar mensen uit diverse landen voordrachten hielden die op een zeer hoog geestelijke peil stonden en zich verhieven boven de dogma's van de kerken. Ook

onze Koningin bevond zich als geïnteresseerd deelneemster daarbij. Is hier sprake van een geïnspireerde samenkomst?

Antwoord: Ik geloof dat ik dit bevestigend mag beantwoorden. Inderdaad, er is sprake van een geïnspireerde samenkomst. Maar u zult mij moeten excuseren wanneer u van mij verlangt een nadere precisering van de plaats waarop deze ingewijden zich bevinden en datgene wat zij op het ogenblik verrichten. Ik kan dit alleen zeggen, indien mij uitdrukkelijk wordt verzocht dergelijke dingen mede te delen van bevoegde zijde. Ik hoop dus dat u dat mee in aanmerking wilt nemen bij de beantwoording. Voldoende?

Reactie: Dank u.

Vraag: De vorige keer is er in de "berichtendienst" gezegd dat het mandement van de bisschoppen een verheugend feit is, aangezien daarmee het einde van de koehandel zou zijn aangekondigd. Naar ik meen is er echter in dit mandement alleen herhaalt wat reeds eerder verboden was. In de praktijk bleef echter desondanks de politieke samenwerking bestaan. Ook nu is weer de mogelijkheid tot schipperen opengelaten, want het lid zijn van de PvdA, is wel verboden, maar er wordt niet met hel en duivel gedreigd, zoals in de overige verbodsbepalingen. Dat het hier niet gaat om eenheid onder de Christenen te scheppen, blijkt nu reeds, daar in sommige katholieke fabrieken de topfuncties die tot nog toe door protestanten werden vervuld, aan de katholieken worden gegeven. Zou u de uitspraak in de vorige "berichtendienst" nader kunnen toelichten?

Antwoord: Met alle genoegen. Kijkt u eens, wanneer wij zeggen dat wij een bepaalde ontwikkeling zien, dan is het verwachten dat dit onmiddellijk een feit zal zijn, ongeveer gelijk aan het verwachten dat, wanneer we de geboorte van een kind aankondigen, dat men reeds weet met welk eindrapport het de H.B.S. zal verlaten. M.a.w. elke ontwikkeling heeft haar tijd nodig. Wij kunnen nu een ogenblik nagaan wat op het ogenblik de politieke situatie is. Er is de mogelijkheid open gelaten voor de katholieke geestelijkheid om pressie uit te oefenen op de gelovigen t.a.v. het lezen van kranten, het horen van radiotoespraken en belichtingen etc. die door anderen dan katholieken worden gegeven. M.a.w. ook wanneer zij lid zijn van de PvdA, zullen zij te allen tijde aan een eenzijdige en wel katholieke... pardon, Roomse eenzijdige voorlichting worden gebonden. Het zal u duidelijk zijn, wanneer dit natuurlijk begint, dan moet allereerst een distantie bewerkstelligd worden in de Regering, dus in de politiek, tussen de KVP en de genoemde PvdA. Dit is nu niet goed mogelijk, daar op het ogenblik het gehele bestel in Nederland berust op een regeringscoalitie van beide partijen.

Op het moment dus, zou zeer zeker niet te verwachten zijn dat een plotseling opheffen van deze coalitie het resultaat zou zijn van genoemd mandement van de bisschoppen. Echter zal het aan de katholieke regeerders moeilijk vallen verdere concessies te doen aan de PvdA zonder hiermee door eigen invloed en dus ook hun plaats in de regering, dank zij hun verkiezing, uitverkiezing etc., op grond van hun toebehoren tot een bepaalde partij, dat ze dat kunnen handhaven. Anders gezegd: het zelfbehoud dwingt op het ogenblik reeds het koor van de roomse politici om zich te distantiëren van de PvdA en een verdere samenwerking daarmee niet meer als regel te aanvaarden. Dit houdt ook tevens in, dat bij de volgende verkiezingen nu voldoende poging is gelegd (gedaan?) voor een openlijke weerstand.

Vraagstelster heeft volkomen gelijk, wanneer zij stelt dat deze richtlijnen ook vroeger reeds gegeven waren, maar zij werden toen niet openlijk gegeven, althans zo openlijk en publiek als thans is gebeurd, waardoor een afstand nemen hiervan en een lauw of niet ten uitvoer leggen van bewuste besluiten mogelijk werden. Nu men echter dit aan de openbaarheid heeft prijsgegeven op een dergelijke wijze, zal de roomse partij komen te staan voor het volgende probleem: of zij zal het gezag van haar bisschoppen moeten verloochenen, of zij zal gehoorzaam deze thans openbaar gemaakte uiteenzetting moeten opvolgen.

Dat men de leden van de roomse kerk niet verbieden wil lid te zijn van de PvdA is begrijpelijk. Hiermee zou men immers een zodanig ondemocratische en dictatoriale maatregel treffen, dat hiermee alleen reeds een zeer sterke oppositie tegen de bisschoppen - waarschijnlijk eerder dan tegen de roomse kerk - zou moeten worden verwacht. Op het ogenblik heeft men echter het doel bereikt, men heeft veel stof op doen waaien, men heeft een vervreemding in de hand gewerkt tussen het socialisme en het meer confessioneel politiek bestaan. Dit betekent niet een onmiddellijke toenadering tot de andere Christelijke partijen, deze kunnen dit ook op het ogenblik niet plotseling doen, dan zou men zeggen: "nu ja, dat zijn ook politici van niets", dat is "zo de wind waait zo waait mijn jasje". En dit wenst men te allen tijde te voorkomen vooral

en, indien dit eigenlijk het geval is. U zult dus begrijpen dat deze politieke situatie met zich meebrengt de noodzaak tot zeer voorzichtig verdergaan. Maar op den duur wordt hiermee inderdaad de politieke koehandel onmogelijk gemaakt, want, stel dat de politici van de KVP een dergelijke koehandel verder zouden drijven, dan zou - gezien het gezag van de bisschoppen in de kring van hun gelovigen - het niet aannemelijk zijn dat deze buiten kennis bleven van voorgestelde koehandel tot deze een volledig voldongen feit was geworden.

Dit betekent dat dan een publicatie of zelfs een vermaan voldoende zou zijn om: a. de politicus het verder onmogelijk te maken in deze partij, en b. om een meerderheid in de KVP voor een dergelijke koehandel teniet te doen, waarmee dus een dergelijk wetje of mandementje of wat men dan ook op zo'n moment gezamenlijk wenst te wrochten, op zeer losse schroeven zou komen te staan. Vandaar dat hier ook inderdaad enigszins een einde aan de koehandel werd gemaakt reeds, alleen door deze publicatie. U zult in de toekomst zien dat wij met onze prognose in deze gelijk hebben. Wij weten heus waarover wij spreken, en wanneer wij dit gunstig achten, dan is het niet omdat we ten koste van alles optimist willen zijn, maar wel omdat we realistisch de toekomst beschouwen. Realistisch ziende de uitwerkingen van krachten die op het ogenblik werken op aarde, zeggen: dit is ten goede en niet ten kwade. Ten goede voor de PvdA, die thans ongehinderd door de coalitie, haar eigen besluiten verder naar voren kan brengen en daardoor meer openlijk haar eigen programma ten uitvoer kan brengen. Gunstig voor de KVP die niet belemmerd door de coalitie, thans recht door zee kan gaan, waar dat vroeger niet altijd mogelijk was. Gunstig voor het Nederlandse volk, omdat een gezonde oppositie wordt geschapen op confessionele ofwel politieke basis, die zeer zeker haar eigen zienswijze nu niet meer omwille van de samenwerking onder stoelen of banken behoeft te steken. Is deze toelichting nu voldoende? Zijn er nog vragen over?

Vraag: Vorige keer heeft u gezegd dat vadertje Drees zou blijven. Als ik nu uw gesprek goed begrijp dan is de grote scheiding er tussen de confessionele en niet confessionele partijen. Dan is er ook geen coalitie meer. Waar blijft vadertje Drees dan?

Antwoord: Kijkt u eens, vadertje Drees zal blijven om de doodeenvoudige reden, dat deze bescheiden en rustige, zij het misschien niet altijd geniale staatsman, op het ogenblik praktisch de enige is die de verantwoording kan en wil dragen, punt één en dan ten tweede, in staat is door zijn persoonlijkheid zoveel aanhang te winnen, dat hiermee een politieke zekerheid toch wel enigszins geschapen wordt. Het is aannemelijk dat niet gesproken kan worden bij de eerstkomende verkiezingen van een Kamermeerderheid van de KVP of zelfs van een oppositiemeerderheid, waar veel partijen die tot nog toe tegen de coalitie waren, zeer zeker in het begin zich liever zullen wenden tegen deze onverdraagzame roomse partij - van hun standpunt uit wordt dat toch zo gezien, nietwaar - dan dat zij onmiddellijk zullen zeggen: nou ja, we zullen jullie helpen en gezamenlijk in coalitie een Christelijke meerderheid scheppen. Als resultaat blijft dus de bestaande toestand wel, maar met een veel grotere onzekerheid, waardoor het m.i. niet altijd gelukkige onderhandse regeren van de laatste tijd, meer en meer een onmogelijkheid wordt. Duidelijk?

Reactie: Dank u.

Vraag: Ik heb de indruk, dat in het proces tegen de arts O..., de rechtbank heeft gevonnist op juridisch ondeugdelijke gronden. Was, naar uw smaak, het bewijsmateriaal wel van voldoende gehalte?

Antwoord: Naar mijn smaak werd de waarheid verdrongen in een veelheid van woorden, waarbij het bewijsmateriaal mijns inziens niet voldoende was. En wel, omdat men is gekomen tot een eerst aanvoeren en later verwerpen van bewijsmateriaal, ten tweede een absolute vastlegging van feiten niet mogelijk was, ten derde omdat de verdediging gedurende het proces vier à vijf maal een eigen standpunt heeft gewijzigd en daardoor een hak op de tak procesvoering eigenlijk het resultaat was. Ik meen overtuigd te kunnen zijn dat het einde van dit proces nog niet in zicht is, ofschoon een veroordeling in eerste instantie zeker reeds gevolgd is. M.a.w., ik neem aan dat hier hetzij een beroep door beklagde en diens raadslieden zal worden ingediend of raadsman, hetzij wel dat bepaalde raadslieden zich voor de Raad van Advocaten zullen moeten verantwoorden omtrent hun gedrag tijdens het proces, en dat hiermee dan inderdaad nog zeer veel uit de doeken zal worden gedaan. Is dat voldoende? Op- of aanmerkingen?

Vraag: Op de weg Amsterdam-Utrecht zijn van twee verschillende elkaar tegenkomende auto's de voorruit vernield op onverklaarbare wijze. Op een bijeenkomst in de dierentuin is een glas, leeg staande op een flesje, ook op onverklaarbare wijze stuk gesprongen. Zou u daar soms enige verklaring van kunnen geven?

Antwoord: Een z.g. glaskanker, hè?

Reactie: Ja, die naam heb ik vanavond ook gehoord,

Antwoord: Kijkt u eens, deze glaskanker is in de eerste plaats te wijten aan op het ogenblik bestaande atmosferische omstandigheden. In het glas zelf bestaan betrekkelijk grote spanningen zoals u weet. Nu is in de laatste tijd bij het vervaardigen van glas, deze inwendige spanning wel eens wat hoog opgevoerd, ook al omdat men dacht daarmee betere resultaten te krijgen. Het voortdurend afwisselen van de temperatuur, het optreden van zeer grote ladingen van lucht-elektriciteit, zoals bv. bij een snelle beweging door elektrisch geladen lucht plaatsvindt, geven een zodanig verschil tussen oppervlakte en inwendige spanning, dat hierdoor bij zeer geringe oorzaak, een kleine stoot bv., reeds een breukverschijnsel ontstaat. Is het eerste barstje eenmaal aanwezig, dan zijn de spanningen niet meer in evenwicht en wordt het totaal van de spanningen opgeheven door een voortdurend toenemend netwerk van scheurtjes. Eerst dan, wanneer de totale spanning als het ware opgeheven werd en opnieuw in kleinere stukken besloten werd, houdt dan een dergelijk proces op. Dat bedoelde u toch, hè? Voldoende duidelijk?

Reactie: Ja, dank u wel.

Spreker: Heeft iemand nog meer vragen?

Vraag: Ja, ik had nog even willen vragen. Die vragenstelster had er nog bijgezet dat in een katholieke fabriek de topfuncties die tot dusver vervuld werden door protestanten, nu vervangen worden door katholieken. Hoe denkt u daarover?

Antwoord: Ik kan daar tot mijn spijt niets bijzonders in zien, aangezien dergelijke dingen regelmatig zijn voorgekomen en zeer zeker dit niet kan worden geweten aan het mandement van de bisschoppen, uiteindelijk zijn dergelijke praktijken in meerdere godsdienstige gemeenschappen gebruikelijk en zal heel vaak een kleine aanleiding, als het ware een stokje om het hondje te slaan, voldoende zijn om tot een dergelijke vervanging over te gaan.

Ik meen wel dat wij hier uiteindelijk met een dergelijk geval te maken hebben, daar het confessionele vaak tevens nog als dekmantel dient voor andere bestaande meningsverschillen en spanningen. Ik hoop dat het antwoord duidelijk genoeg is.

Vraag: "De Berichtendienst" heeft gesproken over het mechanisch brein dat onverwachte uitkomsten heeft gegeven. Kunt u ook vertellen, hoe die uitkomst dan ontstaat, was dat een inspiratie van de andere kant?

Antwoord: Nee, nee, nee, nee, dat helemaal niet. Kijkt u eens, een elektronisch brein bestaat uit een groot aantal keuze-contacten waarbij door een singulier twee, ten hoogste drie getallen gerekend systeem, waarin elke vraag moet worden vertaald, een antwoord kan worden verkregen. Dat is duidelijk, nietwaar? Wanneer men nu invoert, dan worden zij getest, die inkepingen dus, door een aantal foto-elektrische cellen. Deze aftasting heeft ten gevolge dat op een bepaalde wijze het probleem als keuze wordt overgebracht naar het totaal van de herinneringsbanken d.w.z. dit zijn a.h.w. - ja, hoe moet ik dat duidelijk proberen te vertellen - laten we het heel eenvoudig zeggen: het is een soort versterker met een tape-recorder, hè? Dat is natuurlijk erg primitief, wat ik nu zeg.

En op een gegeven moment draait dat ding zoveel verder, totdat men komt aan het moment dat overeenstemt met dat gegeven. Maar dat gegeven wekt weer een reactie op, door deze reactie wordt een volgende band ingeschakeld etc. Zo verricht dit brein dus een groot aantal bewerkingen, nietwaar, en dit aantal bewerkingen dat verricht wordt, wordt uiteindelijk weer gecomprimeerd tot een soort rekenkundig sommetje, een probleem, dat weer in dit speciaal twee- of drie-getallen stelsel wordt uitgedrukt. Is dat duidelijk? Wanneer nu echter op een gegeven moment, door voortdurende koppeling van bepaalde elementen, een fase vaststaat, dan gaat de machine deze fase, als het ware net als het menselijk denkvermogen, als een eenvoudiger contact beschouwen d.w.z., normaal zou een omweg nodig zijn, die neemt het nu niet.

En nu komt het eigenaardige voor dat de machine in sommige gevallen, wanneer zij langere tijd gebruikt is - o.a. voorgekomen kort geleden bij een bekende elektronische firma in de

Verenigde Staten - dat zij in plaats van de normale in haar vastgelegde bewerkingsvorm te volgen, de vereenvoudiging gebruikt. Zij redeneert dus, zij wordt redelijk denkend op dit moment, door haar erkennen van gelijke toestanden. Haar erkenning van gelijke toestanden echter, leidt tot een vereenvoudiging van het antwoord wat redelijker en eenvoudiger is dan de oplossing van het probleem langs orthodoxe weg. Wordt het duidelijk voor u, of nog niet, ja?

Reactie: Ja.

Spreker: U ziet dus, hier hebben we te maken met een zuiver natuurlijk proces, maar dat toch vaak verrassende en in één geval wel degelijk ontstellende resultaten heeft. Het ging toen n.l. over een bepaalde proefneming. Normalerweise had deze machine een berekening moeten geven waarover men verder had kunnen discussiëren. Het eigenaardige was, dat de machine alleen maar teruggaf: "dit is onzin", rekenkundig uitgedrukt dan natuurlijk.

En het eigenaardige was bovendien dat bij viermaal herhaald invoeren van ditzelfde probleem, viermaal inderdaad hetzelfde antwoord werd gegeven. Het was een kwestie van hitte-uitwisseling die ontstaat bij afvoer van bij atoomsplitsing ontstane warmte. Men had daar een zekere mogelijkheid voor berekend en men wilde dat toetsen, men wilde dus deze formule die men had berekend als mogelijk, uit laten voeren. En de machine nam de formule en die zei: "die formule die klopt niet, dat is onzin en zoek de rest zelf maar uit". Dat was erg pijnlijk, vooral voor de betrokken personen. Nou, nog meer vragen?

Vraag: Indertijd, jaren geleden, werd plotseling Henri de Greve uit de ether gebannen, hij moest verdwijnen en men zei: hij was ziek. Maar in het openbaar werd verteld dat hij eigenlijk had moeten verdwijnen, omdat hij toen al de KVP van koehandel beschuldigde. Is dat inderdaad zo?

Antwoord: Zover mij bekend, nee. Er waren andere oorzaken. Ik geloof overigens dat wij over Henri de Greve, buiten Henri de Greve, alleen vast kunnen stellen dat hij een goed mens is, altijd geweest dan. En voor de rest zullen wij deze interne kwesties van de katholieke gemeenschap, hun interne kwestie laten, tenzij het ons mogelijk is om een onrecht teniet te doen dat begaan is. En ik geloof dat deze mogelijkheid ons niet meer openstaat. Het is wel goedge maakt, maar door andere instanties. Ik hoop dat het voldoende is.

Reactie: Dank u wel.

Spreker: Vrienden, het wordt zo langzamerhand tijd dat ik dit aangenaam onderhoud met vele vragen, kan onderbreken. U zult mij dus hopelijk niet euvel duiden wanneer ik u aanbeveel uw vragen verder vast te leggen voor een volgende keer en het woord overgeef aan "Het Schone Woord", dat voor u de avond zal besluiten. Goedenavond.

HET SCHONE WOORD

Goedenavond vrienden,

Wij gaan dan weer sluiten met het bekende "Schone Woord" en ik zou u willen verzoeken om mij 5 onderwerpen op te geven, in één woord uitgedrukt, waarop wij dan deze slotthese kunnen opbouwen.

Reactie: Bevrijding - Geduld – Inwijding - Zelfkennis - Vergevingsgezindheid.

Spreker: Wanneer men met geduld des levens lasten draagt, vergeving kennende voor ieder, dan zal de bevrijding van lasten u mogelijk maken een geestelijke inwijding te bereiken. Is deze these voor u voldoende?

Reactie: Ja.

Lijdensweg des levens,
Moeizaam om te gaan,
Hoe ver zult gij nog reiken
O, zware levensbestaan?
Door hoeveel vreemde landen
En sferen voert gij heen?
Hoe lang blijft in mij steeds nog branden

Dat woord "alleen"?
Alleen en eenzaam, met de lasten des levens
En des levens schuld,
Ga ik langs des levens wegen
En zoek mijn kracht slechts in geduld.
En duldend leer ik te begrijpen
En te vergeven anderer schuld.
Ik leer te dulden, niet slechts leven
Met geduld, gewoon geduld.
En de vergeving die 'k aan anderen geef,
Wanneer ik leef,
Zij is voor mij een nieuwe kracht,
Zij heeft mij de bevrijding
Van eigen schuld gebracht.
Het is of hogere leiding
Thans mijne schreden voert
En of de ongeziene Kracht
Reeds zacht mijn slapen roert.
Ziet, uit deze bevrijding
Komt mijn licht, de mogelijkheid van zien,
Ik weet nu plots de taak in 't leven,
Het doel van 't streven
En ik dien mijn God.
En Hij doet mij dan geven
Inwijding, in 't Groot Geheim.
Hij leert mij zien Zijn verre wegen
En geeft mij kracht door Zijnen zegen,
Ja, Zijn Licht lacht mij immer tegen,
Het is mij goed om nog te zijn.
Hoe zou ik treurig kunnen blijven,
Beladen als ik ben met schuld,
Wanneer mij werd gegeven
Vreugde en vrijheid, omdat ik heb geduld
En heb verdragen, heb vergeven,
En vrijheid kreeg als hemels loon.
Ik zoek naar God, wil Hem bereiken,
'k Zoek niet naar een wereldse troon,
'k Zoek niet bazuin of palmen,
Ik wil niet zingen psalmen,
Ik wil niet strijden in des hemels schaar,
Ik wil slechts dienen God den Vader
In vreugde en smart
Met lichaam, ziel en geest,
Opdat ik in Zijn Licht mag leven
Gelukkig, vredig, onbevreesd.
Hij leidt mijn wegen, leidt mijn voeten
Hij baant voor mij des levens spoor.
Zo zeg ik: Heer, ik zal U volgen,
Wat het ook koste, ga mij voor.
Wanneer ook gij, in aardse noden
En zorgen vaak nog zeer verstrikt,
Zoekt naar vrede, durft God volgen,
Durft aanvaarden Zijn Gericht,
Dan zult gij vinden Ware Vrijheid,
Vrede, Kracht der Eeuwigheid,
Totdat ook eens uw leven lichtend
Omhoog, tot in Gods wereld glijdt.

Ik dank u voor uw aandacht. Goedenavond.